

måde. Derfor er vi nødt til, ikke af hensyn til målsætningen, men af hensyn til vores egen fremtids muligheder for at fastholde velfærdssamfundet, at sætte øgede midler af til forskningen.

Et andet element, som er væsentligt, er uddannelsesdelen, også når vi snakker arbejdsmarked. Jeg er nødt til at sige til regeringen, at i den arbejdsmarkedsreform, man har lavet, har man bevidst nedprioriteret uddannelsesindsatsen for arbejdsløse. Det har man også sagt åbent. Regeringen har den opfattelse, at det ikke kan svare sig at sætte uddannelsesinitiativer i gang for arbejdsløse i de første 12 måneder, fordi 70 pct. finder arbejde af sig selv. Ja, det gør de, men hvad med de sidste 30 pct.?

Det er simpelt hen ufatteligt, at et samfund har råd til at sige, at vi betaler dagpenge 1 år, selv om vi godt ved, at det er nødvendigt, at arbejdsløse får opkvalificeret deres kompetence, for at de kan gå ind i de nye job, der kommer eller gerne skulle komme. Derfor er det ufatteligt, at regeringen har meldt ud til landets arbejdsmarkedsregioner, at der maksimalt må bruges 55 pct. til uddannelsesaktiviteter i en tid, hvor arbejdsløsheden stiger, og hvor mulighederne for at få kvalificerede jobtræningspladser bliver mindre og mindre.

Jeg forstår heller ikke, hvorfor regeringen – jo, det gør jeg godt, det er selvfølgelig ud fra en ideologisk begrundelse om, at man ikke vil give statsstøtte til nogle erhverv, men godt til andre – ikke vil være med til at fremme iværksætterkulturen inden for hjemmeserviceområdet, som har været med til at udvikle nye erhvervsområder, som har været med til at gøre sort arbejde hvidt. Det skal nu sløjfes, ikke fordi det kan svare sig økonomisk, for det kan det overhovedet ikke. Det bliver dyrere for staten at lave den nedprioritering af hjemmeservicen, som nu fjerner de hårdtarbejdende børnefamiliers mulighed for at få hjemmeservice. Man skal jo sådan set ikke være særlig dygtig for at regne ud, at når man mere end halverer tilskuddet til hjemmeservice og dermed også mere end halverer antallet af folk, der arbejder inden for hjemmeserviceområdet, ja, så vil disse med en stigende arbejdsløshed naturligvis for det meste flyttes over i arbejdsløsheds køen og dermed bliver den besparelse, som kommer på Erhvervsministeriets område, en udgift på Beskæftigelsesministeriets område.

Jeg fatter simpelt hen ikke, at der skal gå så meget ideologi i det, at man hellere vil fremme

en arbejdsløshedsproces frem for at sikre nogle job i en tid med høj arbejdsløshed.

Den samme argumentation, jeg brugte sidste år, agter jeg også at gentage omkring servicejobbene, som er en besparelse til finansministeren, som regeringen ikke ønsker at tage imod. Vi vil lægge det ind i forhandlingerne, fordi vi mener, det er vigtigt, at vi skaber nye job og samtidig foretager besparelser på statens område og i øvrigt også giver de hårdt trængte amter og kommuner mulighed for at forbedre servicen for den halve pris.

Argumentet om, at man ikke vil være med til at lave statsstøttede job holder ganske enkelt ikke, for der er ikke en eneste offentlig arbejdsplads hverken i stat, amt eller kommune, som ikke er støttet offentligt. Det er jo bare et spørgsmål om, at man målrettet hæver bloktilskudene til amter og kommuner med 100.000 kr. pr. person, man ansætter i servicejob. Så det er et spørgsmål om at være rationel og se, hvordan vi kan skabe nogle regulære job frem for de her kunstige job, som regeringen og forligspartierne omkring arbejdsmarkedsreformen mener der skal til i form af jobtræning, som for en dels vedkommende ikke har meget perspektiv i sig.

Kl. 20.05

Vi vil også i forbindelse med finanslovforhandlingerne inddrage et element om antallet af offentligt ansatte. Jeg ved, at det ikke er regeringens kop te, men jeg fatter simpelt hen ikke, hvorfor man ikke ansætter nogle flere jurister i anklagemyndigheden. Det er utåleligt for retssikkerheden, at folk, som bliver anklaget, skal vente månedsvis, årevis, inden deres sager kommer for retten. Tænk bare på sagen oppe fra Frederikssund. Det er krænkende for retsbevidstheden, og her må det være rimeligt, at der bliver ansat ledig arbejdskraft, når vi har den kvalificerede arbejdskraft.

På samme måde kan man sige, at det er utåleligt, at det skal tage så lang tid at få behandlet en revalideringssag, en førtidspensionssag, en arbejdsskadesag, når vi har den kvalificerede arbejdskraft, og folk lider, mens de venter på at få en afgørelse.

Så vi er simpelt hen nødt til at få hurtigere svar fra det offentlige, og så må vi ansætte det personale, der er nødvendigt.

Jeg synes, det er fattigt, at regeringen siger, at de store velfærdsreformer må vi skubbe hen i en kommission og så håbe på, at den først barsler efter næste valg. Vi ved jo godt, hvor skoen trykker, og hvor der skal sættes ind. Vi har jo ikke